

synes mig at have betegnet Alt, hvad der nu skal vedtages, som noget aldeles Nytt og Billkaarligt, og det forekommer mig, at det vil være vanskeligt at undgaae, at ikke Ministeren skal have paatrykket sine Collegaer Beskyldningen for Dobbelttungethed ligeover for Europa. Det forundrede mig iforgaars at høre — men jeg har imidlertid vænnet mig til at høre saa Meget i denne Sal — en Mand, som indtager en fremragende Plads her i Forsamlingen, og som har havt flere diplomatiske Gyver for vor Regjering, jeg mener den ærede 2den Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (Treschow) — det undrede mig, siger jeg, at høre ham tale saaledes for Regjeringens Forslag, at han aldeles opgav den danske Regjering's Standpunkt. Han argumenterede saaledes: der bestaaer ulykkeligvis en forskjellig Arvesølge for Kongeriget og for Lehnshertugdømmet Holsteen (Nei!), der bestaaer, sagde han, en forskjellig Arvesølge, og derfor maae vi vedtage en ny Arvelov for dette Lands Skyld. Nu har jeg aldrig hørt udtale af den danske Regjering, at der bestaaer en forskjellig Arvesølge; jeg har tværtimod hørt udtale med stor Styrke af den danske Regjering imod Hertugen af Augustenborg, at der, efter den danske Regjering's bedste Overbeviisning, bestaaer en fælles Arvesølge. Den danske Regjering har kun anerkjendt, at der var en anden Mening, og at der var nogle Grunde, der maae skee kunde tale for denne anden Mening. Det har derfor høiligen forundret mig, at han brugte hien Udtalelse, at der bestaaer en dobbelt Arvesølge, idet han vilde understøtte Regjeringen; det er en stor Modsigelse. Har dog ikke den ærede Premierminister allerede i et tidligere Møde givet mig Ret heri, og stærkt sluttet sig til, hvad jeg har sagt, at der ikke turde tales om gottorp'ske Rettigheder, men kun om gottorp'ske Prætensioner? Men nu siger den ærede Rigsdagsmand, om hvem jeg her taler, at der er gottorp'ske Rettigheder, og at derfor skulle vi forandre Arvesølgen! — Men hvad have vi ikke idag maattet høre, og hvorledes forholder dette sig til, hvad der hidtil har været antaget? Hidtil have vi antaget, og jeg troer med god Grund, at Regjeringen gif ud fra, at alle de nulevende Beret-

tigedes Rettigheder skulde skaanes ved det nye Arrangement; der skulde ingen af de nulevende Berettigede forbigaaes uden de, der frivillig havde renunceret. Saaledes har da ogsaa Regjeringen sagt: Her er Fratrædelsesamtykke af de og de Personer, — de ere altsaa de Berettigede, — og nu kunne vi gaae over til Ordningen, ingen af de nulevende Berettigede kræves; saaledes hørte vi da ogsaa, at vi ikke indføre noget aldeles Nytt, men tage dem, der ere de derefter nærmest Berettigede, Prindsesse Louise og hendes Søner. Jeg vilde kun, at Sønerne skulde beholde deres Ret og kun deres Fader skydes ind, medens Regjeringen meente: Nei, Arveloven skal ophæves og derpaa Faderen sættes ind og efter ham Sønerne; men vi troede her dog Alle, at Prinds Christian af Glücksborg og hans Søner valgtes, fordi de vare de nærmest Berettigede, efter at alle de nærmere Berettigede havde renunceret til Fordeel for dem. Men nu siger den ærede Indenrigsminister, at der ere andre nærmere Berettigede, som ikke have renunceret (Hør!). (Indenrigsministeren: Det har jeg ikke sagt!) Den ærede Indenrigsminister har sagt, at under visse Eventualiteter vilde Prindsesse Caroline og Prindsesse Wilhelmine, og efter dem Augustenborgerne, vare de nærmest Berettigede. (Indenrigsministeren: Nei, det har jeg ikke sagt!). Jo, den ærede Indenrigsminister har sagt, at under den Eventualitet, at Landgrevinde af Hessen døde førend Frederik den Tredies Mandstamme uddør, vilde dette skee. Og, hvorledes forholder det sig med den hele Forhandling? Har den danske Regjering skuffet Rusland og Stormagterne, idet den sagde, at de nulevende Berettigede havde frasaldet deres Ret, og man altsaa, uden at krænke noget som helst Billighedshensyn, kunde sætte Prinds Christian paa Thronen? Har Regjeringen gjort dette? Har Hs. Majestæt underskrevet Noget, der var Uret, idet han sagde: vi kunne gjerne overdrage Thronfølgen til Prinds Christian af Glücksborg; thi alle de nulevende Berettigede, om hvem der kan være Tale, have frasaldet deres Rettigheder? Skulde Hans Majestæt have glemt sine nær Beslægtede, de quindelige Agnater Prindsesse Caroline og Hertuginde af Glücks-